

VĂN HÓA & NGHỆ THUẬT

ALL PHOTOS BY LARRY DYE/THE EPOCH TIMES

Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển bao gồm bốn yếu tố chính: thân pháp, thân vận, kỹ thuật nhào lộn, và kỹ thuật múa.

▲ Các nghệ sĩ múa trình diễn trên sân khấu trong vòng sơ khảo của Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD ở Purchase, New York, hôm 07/09/2023.

NGHỆ THUẬT BIỂU DIỄN

Hồi sinh những tuyệt kỹ hàng ngàn năm tuổi

trong Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD

Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD đã bước sang năm thứ 10

Catherine Yang

Từ ngày 07 đến 10/09/2023, 140 nghệ sĩ múa đến từ Bắc Mỹ, châu Âu, và châu Á cùng nhau tranh tài trong Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD lần thứ 10.

Cuộc thi này bắt đầu tổ chức từ năm 2007, đã trở thành một sân khấu đáng chú ý trên toàn thế giới để các nghệ sĩ vũ đạo Trung Hoa cổ điển có thể hoàn thiện bản thân – và là nơi họ hy vọng có thể học được một kỹ thuật hiếm có, từng bị thất truyền.

Công cuộc gắn bó với văn hóa Trung Hoa truyền thống, đích thực trong loại hình nghệ thuật mà cuộc thi này tìm

▲ Các nghệ sĩ múa trình diễn trên sân khấu trong vòng sơ khảo của Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD ở Purchase, New York, hôm 07/09/2023.

cách đánh giá là một thành tựu không hề nhỏ – hơn 100 nghệ sĩ cùng nhau hồi sinh nền văn hóa mà Đảng Cộng sản Trung Quốc (Trung Cộng) đã tìm cách xóa sổ qua nhiều thập niên đàn áp tàn bạo như các chiến dịch trong thời Đại Cách mạng Văn hóa.

Từ gốc rễ, Trung Cộng tìm cách đẩy nhân loại rời xa các vị thần, và họ đã làm vậy qua việc phá hủy nền văn hóa truyền thống. Trong vòng chưa đến 100 năm, Trung Cộng đã có thể phá hủy gần như toàn bộ thành quả của nền văn minh 5,000 năm. Tuy nhiên cuộc thi diễn ra vào năm nay ở Purchase, New York, là bằng chứng cho thấy sẽ luôn có người nhớ đến nền văn hóa và lịch sử này, đồng thời truyền dạy những bài học và giá trị đó cho con cháu, cho học trò của họ qua mọi thời đại.

Cuộc thi nghệ thuật múa NTD là một phần trong chuỗi các sự kiện do Đài truyền hình NTD tổ chức để đề cao văn hóa truyền thống.

Năm nay, tuyệt kỹ hàng nghìn năm tuổi “thân đối thủ” (thân dẫn động tay) được biểu diễn trọn vẹn, với sự có mặt trong ban giám khảo của một số người tiên phong trong việc hồi sinh kỹ thuật này. Các nghệ sĩ múa từ khắp nơi trên thế giới đến để tận mắt chứng kiến tuyệt kỹ này được biểu diễn.

Cô Lin Yujen đến từ Đài Loan là một trong số các nghệ sĩ múa tham gia. Cô nói với Đài truyền hình NTD rằng cô đã muốn tham gia cuộc thi từ năm 2021, nhưng vì đại dịch nên không thể đến New York. Khi biết cuộc thi lại được tổ chức, cô quyết tâm tham dự lần này.

“Tôi thật sự ước rằng mình có thể học được kỹ thuật cổ xưa, đã thất truyền là ‘thân đối thủ’ (thân dẫn động tay) và ‘khố đối thối’ (hông dẫn động chân),” cô chia sẻ. “Tôi muốn tận mắt chứng kiến cách những nghệ sĩ múa Shen Yun sử dụng các phương pháp này.”

Xem tiếp trang 7

▲ Hình ảnh nhân hóa của “Ánh sáng, Tình yêu và Cuộc sống” biểu trưng cho sự cân bằng giữa “thần thoại” và “triết học” với khoa học và tin ngưỡng làm chủ đề một cách hài hòa. Một phần bức tranh “Education” (Giáo dục) của họa sĩ Louis Comfort Tiffany, vẽ năm 1890. Cửa sổ kính màu ở Hội Trường Linsly-Chittenden, Đại học Yale.

Khi nền văn hóa đánh mất mối liên kết với thần thoại

Thần thoại và Triết học (Phần 1)

James Sale

Trong cuốn sách tuyệt vời “The Battle for God” (Cuộc Chiến Vì Chúa), tác giả Karen Armstrong đã dựa trên tác phẩm của các học giả lỗi lạc khác, giới thiệu với chúng ta về nguyên nhân chính vì sao lại có sự hồi sinh của chủ nghĩa căn bản (religious fundamentalism) trong tôn giáo như Do Thái Giáo, Cơ Đốc Giáo, và Hồi Giáo ở thế giới hiện đại. Thật vậy, quyển sách của bà nêu ra một số điểm tương đồng sâu sắc giữa cả ba tôn giáo. Nhưng có lẽ khái niệm trọng tâm mà bà phác họa lại nằm trong phần giới thiệu của quyển sách: sự khác biệt giữa thần thoại và triết học.

Theo quan điểm của tôi, tìm hiểu về sự khác biệt này là điều cần thiết để hiểu được vì sao nền văn minh phương Tây lại đang suy tàn.

Thần thoại và Triết học là gì?

Nói một cách đơn giản, thế giới cổ xưa,

▲ Tác phẩm “Allegory of the Sciences, Minerva and Chronos Protecting the Sciences Against Envy and Ignorance” (Câu chuyện ngụ ngôn về khoa học, thần Chronos và nữ thần Minerva bảo vệ khoa học trước sự đố kỵ và ngu dốt) của họa sĩ Jacob Jordaens, vẽ năm 1614-1616. Tranh sơn dầu trên vải canvas. Bộ sưu tập tư nhân.

bao gồm cả thời Trung Cổ, vận hành dựa trên cơ sở của cả hai quan niệm: Người ta biết rằng thần thoại và triết luận là hai cách diễn giải thế giới khác nhau, nhưng cả hai đều cần thiết và mỗi cách đều có phạm vi hoặc lĩnh vực áp dụng riêng.

Áp dụng sai cách tiếp cận đối với một tình huống cụ thể, bạn sẽ thu về kết quả, sự diễn giải, hoặc kết luận sai lầm. Tất nhiên, con người ở thế giới cổ đại thường phạm phải đúng điều đó. Như tác giả Dorothy L. Sayers nói trong cuốn “Unpopular Opinions” (Những Ý Kiến Không Được Ưu Chuộng) của bà:

“Nhìn chung, sai lầm của thời Trung Cổ là sử dụng các phép loại suy, ẩn dụ, thơ ca để tìm hiểu về các vấn đề khoa học. Tuy nhiên, kể từ thế kỷ thứ 17, chúng ta ngày càng có xu hướng vướng sai lầm ngược lại – là sử dụng các phương pháp khoa học định lượng để nghiên cứu về những chân lý đầy thi vị.”

Nhưng ít nhất là trong thời Trung Cổ, người ta thật sự biết rằng có hai cách thức hoặc phương pháp để giải

tích thực tại. Phương Tây chúng ta ngày nay dường như chỉ có một phương pháp luận, và như vậy, rất là khiếm khuyết.

Theo tác giả Karen Armstrong: “Thần thoại được xem là khởi nguyên; bản vẽ những gì được cho là vượt thời gian và bất biến trong sự sống của chúng ta. Thần thoại khám phá nguồn gốc của sự sống, những nền tảng của văn hóa, và những tầng sâu thẳm nhất trong tâm trí con người.”

Bà tiếp tục nói, “Thần thoại không bàn đến những thông lệ thực tế, mà là ý nghĩa.” Triết học, nói cách khác, “là tư duy lý tính, thực tế, và khoa học giúp con người sống tốt hơn trong thế giới này... không giống với thần thoại, triết học phải dựa vào thực tại một cách chính xác và liên kết với thực tế bên ngoài nếu muốn đạt hiệu quả.”

Tác giả Armstrong cảnh báo chúng ta rằng “thật nguy hiểm nếu nhầm lẫn giữa thần thoại và triết học.”

Hiểu biết nông cạn về thực tại

Nguy hiểm theo nghĩa nào? Nguy hiểm như thế nào? Từ bây giờ tôi muốn khẳng định rằng có ba con đường đã được chỉ ra là rất nguy hiểm khi nhầm lẫn giữa các phương pháp luận này để hiểu về thế giới thực tại. Mỗi nguy hiểm thứ nhất được thể hiện rõ ràng trong câu nói của người Trung Quốc khi thay thế cụm từ triết luận-thần thoại bằng khoa học-thần bí; tuy nhiên, ý nghĩa và sự tương đồng vẫn rất rõ ràng: “Các nhà thần học hiểu gốc rễ của Đạo nhưng không hiểu được các nhánh của nó; các nhà khoa học hiểu được các nhánh nhưng lại không hiểu được gốc rễ. Khoa học không cần thần thoại và thần thoại không cần khoa học; tuy nhiên nhân loại cần cả hai.”

Có một điều gì đó hoàn toàn khiếm khuyết về hiểu biết, cũng như cuộc sống của chúng ta, khi chúng ta bỏ qua một phương thức [tư duy] căn bản của con người và quá tập trung vào phương thức còn lại. Thậm chí là với những người vô thần, như triết học gia người Mỹ Thomas Nagel, cũng có thể nhận ra sự nguy hiểm của tình huống này:

“Một số người rời bỏ tất cả hình thức tôn giáo văn hóa trong sự ghê sợ, tuyệt vọng, hoặc phiến muộn, để bước vào vương quốc hoang tàn của vô thần luận và chủ nghĩa duy vật, nơi không tìm thấy bất kỳ biểu hiện siêu việt nào. Tôi thấy niềm tin trong cộng đồng khoa học rằng toàn bộ tình huống sẽ được diễn giải bằng một giải thích hóa học thuần túy là điều khó hiểu, trừ phi ngay tiến để người ta đã suy xét vấn đề dựa trên chủ nghĩa duy vật giản lược.”

Vì vậy, nhầm lẫn giữa thần thoại và triết học là rất nguy hiểm bởi vì nó diễn giải sai về thực tại. Chúng ta kết luận bằng khoa học biện chứng rồi giả vờ rằng nó có thể giải thích ý nghĩa nhân sinh, điều vốn là không thể.

Tuy nhiên trong nhóm từ “chủ nghĩa duy vật giản lược”, tác giả Nagel dẫn chúng ta đến một mối nguy hiểm thứ hai mà triết gia Allan Bloom đã nhìn thấy từ 30 năm về trước hoặc xa hơn nữa: “Nhân loại và xã hội cần những câu chuyện thần thoại, không cần triết học, để tồn tại.” Như chúng ta đã chứng kiến những gì xung quanh mình ở phương Tây, sự tan rã của xã

hội, của các cộng đồng, các giá trị, chúng ta ngày càng hiểu được vì sao thần thoại lại quan trọng với cuộc sống.

Người La Mã – và Đế Chế La Mã – rất giỏi trong việc này (dĩ nhiên, cho đến khi họ trở nên tự mãn, nuông chiều bản thân, và lạc lối). Họ mãi mãi tạo ra những huyền thoại về định nghĩa của một người La Mã “tốt”. Điều này được thể hiện rõ nhất trong tác phẩm “The Aeneid” – một trong những thiên sử thi vĩ đại nhất thế giới – được sáng tác dưới triều đại của vị hoàng đế đầu tiên và vĩ đại nhất, hoàng đế Augustus.

Những phẩm chất nào đã khiến người anh hùng Aeneas trở nên rất vĩ đại và đậm chất La Mã? Lòng mộ đạo, sự tận tâm với gia đình, và sự kiên định: Đó là ba trong số những yếu tố cốt yếu của thần thoại La Mã.

Người hùng Aeneas đã cho thấy tất cả các phẩm chất đó trong lần đầu tiên trốn thoát khỏi thành Troy: Chàng đã được nữ thần Venus dẫn đường (thể hiện lòng mộ đạo); chàng đã cứu cha Anchises của mình bằng cách công ông trên lưng (lòng tận tụy với gia đình); và chàng thể hiện sự kiên định phi thường vào mục tiêu dù cảnh tàn sát và đổ máu diễn ra xung quanh mình.

Điều quan trọng là bằng cách học thần thoại này và các giá trị được thể hiện rõ ràng trong câu chuyện, bạn sẽ trở thành một người La Mã tốt và đáng ngưỡng mộ. Người La Mã tìm cách noi gương anh hùng Aeneas, để được như chàng. Chàng chính là những gì mà chúng ta gọi là một hình mẫu lý tưởng.

Điều đáng chú ý là những phẩm chất công dân này dường như hoàn toàn xa lạ với thế giới ngày nay: Mộ đạo? Gia đình? Kiên định? Chẳng hạn, chỉ riêng với sự kiên định, ngày nay đã bị thay thế bằng “dễ tổn thương”. Ngày nay, việc chứng tỏ rằng bạn có các vấn đề về sức khỏe tâm thần dường như đã trở thành thời thượng.

Tuy nhiên, điều quan trọng hơn nữa, là bất kỳ giá trị công dân cao quý, tốt đẹp (và thần thoại) nào mà chúng ta từng yêu thích trước đây (có lẽ bạn cần xét xem ba giá trị mình yêu thích nhất là gì?), những giá trị này hiện đang bị suy mòn ở phương Tây, và hậu quả là sự suy sụp của xã hội.

Ở thời đại của chúng ta, chủ nghĩa duy vật giản lược, đã làm giảm giá trị của những chuyện thần thoại mà con người dựa vào đó để noi theo, vì triết học đã chiếm thế thượng phong và bác bỏ tư tưởng thần thoại. Sự nông cạn này (chỉ xem xét đến các nhánh) đã tác động tại hai đến cả nhân và xã hội.

Có vẻ tuyên bố như vậy gần như là một lời khái quát quá rộng, nhưng bất kỳ nền văn minh lừng danh nào cũng từng trải qua quá trình này: Vào thời ban sơ, niềm tin vào những chuyện thần thoại rất mạnh mẽ và các đế chế được thiết lập. Sau những thành công ban đầu này, có vẻ người dân bắt đầu tin tưởng hơn vào thần thoại, mà họ tin nhiều rằng họ là người tạo nên thành công của mình, như vật thần thoại không còn là một đức tin nữa, mà giống như nghi thức nhiều hơn. Cuối cùng, chỉ có một số ít người tin theo,

các nghi lễ trở nên sáo rỗng, những tranh chấp kéo đến – để chế suy tàn.

Cuộc trở dậy của chủ nghĩa căn bản

Do đó, chúng ta đi đến lý do thứ ba tại sao quan điểm này nguy hiểm, và kỳ thực đây chính là luận điểm chính trong cuốn sách của bà Armstrong. Về căn bản, đó là nguyên tắc (một mệnh đề) rằng mỗi từng hành động đều sẽ có một phản ứng trở lại tương xứng; hoặc nói theo cách khác, khi dương đi quá giới hạn, thì sẽ trở về âm, và ngược lại.

Sự trở dậy chủ nghĩa căn bản ở cả ba tôn giáo lớn mà bà Armstrong bình luận (mặc dù trào lưu này không phải dành riêng cho những tôn giáo này: tất cả các tôn giáo đều có khuynh hướng này, bao gồm cả bản thân thuyết vô thần) là có

liên quan đến sự mai một của tư tưởng thần thoại. Bởi vì số lượng những người không còn “niềm tin” vào các câu chuyện thần thoại ngày càng tăng, nên

tôn giáo tự nó cũng suy tàn. Tuy nhiên khi điều này xảy ra, một nhóm các tín đồ đã kháng cự, và họ hướng sự quan tâm của mình vào việc diễn giải các bản thánh kinh và thánh thư theo cách bám sát nghĩa bề mặt hơn, căn bản hơn.

Sự trở trêu của việc này là họ thường xuyên kêu gọi quay trở về với các điều căn bản. Cuộc Cải Cách Tin Lành (trùng hợp với thời điểm bắt đầu trở dậy của khoa học như chúng ta đã biết ngày nay) đã làm như thế này: Họ tuyên bố rằng, nhà thờ Công Giáo đã làm sai lạc các lời dạy của Kinh Thánh cũng như lời dạy của những vị Giáo Phụ thờ ban đầu.

Tuy nhiên bản thân những tín đồ Tin Lành cũng phân chia thành nhiều nhóm nhỏ khác nhau. Họ có các thong lệ riêng, đặc biệt là đối với việc đọc Kinh Thánh, cũng như không phải lúc

nào cũng tuân thủ theo những vị Giáo Phụ thờ ban đầu – nếu xét theo đúng nghĩa câu từ. Đây là cách diễn giải theo nghĩa đen mà nhiều nhà lãnh đạo hội thánh đầu tiên chưa biết đến, và điều này cung cấp cho chủ nghĩa khoa học biện chứng một mục tiêu lý tưởng để công kích, bắt đầu từ giữa thế kỷ thứ 19 cho đến ngày hôm nay.

Do đó, ở phần 2 của bài viết này, tôi muốn xem xét đến một đoạn nổi tiếng trong bản Cựu Ước của Kinh Thánh, nơi mà sự thấu hiểu về thần thoại – thay vì cách diễn giải theo khoa học và theo nghĩa bề mặt – có thể giúp chúng ta góp nhặt được nhiều sự thật hơn – sự thật về sự sáng tạo của Thiên Chúa – vượt xa rất nhiều những gì cách lý giải theo nghĩa bề mặt và chủ nghĩa khoa học có thể làm được.

Thật vậy, đọc hiểu thần thoại có nghĩa là tại đó không có mâu thuẫn giữa khoa học và tôn giáo xét về mặt giá trị. Đó chẳng phải là điều mà tất cả chúng ta đều mong muốn hay sao?

Ông James Sale là một doanh nhân người Anh sở hữu công ty Motivational Maps Ltd., hoạt động tại 14 quốc gia. Ông là tác giả của hơn 40 cuốn sách về quản lý và giáo dục từ các nhà xuất bản quốc tế lớn như Macmillan, Pearson và Routledge. Ông đạt giải nhất trong cuộc thi The Society of Classical Poets’ 2017 (Hiệp Hội Các Nhà Thơ Cổ Điển Năm 2017) và trình diễn tại New York năm 2019.

Chủ tịch tham khảo: Chủ nghĩa tôn giáo căn bản (religious fundamentalism) bắt nguồn từ phong trào Tin Lành Bắc Mỹ, xuất hiện vào đầu thế kỷ 20, nhấn mạnh tính không thể sai lạc theo nghĩa đen của Kinh Thánh. Ngày nay, chủ nghĩa này cũng được sử dụng trong các tôn giáo khác như Hồi Giáo, Do Thái Giáo, Ấn Độ Giáo và Phật Giáo.

Hoàng Long biên dịch

▲ Tác phẩm “Venus Giving Arms to Aeneas” (Nữ thần Venus chia tay ra cho chàng Aeneas) của điêu khắc gia Jean Cornu, sáng tác năm 1704. Tác phẩm điêu khắc bằng gỗ sơn và đất nung. Viện bảo tàng Nghệ thuật Metropolitan, Thành phố New York.

MASTER Chef John
Taste of Joy

Được Phát Triển Bởi Vua Đầu Bếp John

- Đầu bếp nổi tiếng
- Trên 30 năm kinh nghiệm về ẩm thực
- Có hàng triệu người theo dõi trên YouTube và mạng xã hội
- Giám khảo các cuộc thi ẩm thực

Tập hợp các loại Nước sốt Đặc chế mới.

Nước sốt XO
Hương vị Hồng Kông nổi bật
Umami ngon trong chát

Nước sốt đầu ớt đỏ
Thật nhiều hương vị
Làm bạn không thể quên hương vị châu Á

Nước sốt cay
Được pha trộn điều luyện và linh hoạt
Không thể thiếu cho các món chiên

Được điều chế theo từng phân nhỏ
KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN
KHÔNG CHẤT PHỤ GIA
KHÔNG DÙNG CHẤT ĐIỀU VI

Có bán tại:
MasterChefJohn.com
Amazon.com
Walmart.com

Xem thêm video của Chef John trên:
Taste Show

Sản xuất tại CANADA

PHO OLD TOWN

VIETNAMESE NOODLE & GRILL

25551 KINGSLAND BLVD. SUITE B102, KATY, TX 77494
(832) 437-4519

OPEN NOW

BUSINESS HOURS:
MON-THU: 11AM - 8PM
FRI-SAT: 11AM - 9PM
SUNDAY: CLOSED

Phở Tái Lăn Hà Nội, Phở Đặc Biệt, Phở Fillet Mignon, Phở Gà, Phở Đò Biển, Mì, Bún, Cơm, Bánh Mì, Chả Giò, Gỏi Cuốn, Hủ Tiếu Ấp Chảo, Món Ăn Chay, Trà Sữa, và Món Tráng Miếng.

ProCare Pharmacy & Medical Supplies

- Cung cấp đầy đủ các loại thuốc tây, vắc xin ngừa xe lăn, cúm, COVID-19, và du lịch. Không cần lấy hẹn trước.
- Nhà thuốc ProCare được công nhận là nhà thuốc chuyên cung cấp các loại thuốc đặc trị bởi Cơ Quan Kiểm Định Sử Dụng thuốc của Hoa Kỳ (URAC).
- Mục tiêu chính của toàn thể nhân viên nhà thuốc chúng tôi là cung cấp đầy đủ mọi chỉ dẫn về sức khỏe và đồng thời phục vụ tối đa để đáp ứng nhu cầu của từng bệnh nhân.
- Chương trình “Đơn giản thuốc” nhằm tăng sự tiện lợi cho quý vị và giúp đạt hiệu quả trong cách dùng thuốc qua việc tư vấn trực tiếp giữa Dược Sĩ với từng bệnh nhân.

Châm ngôn của chúng tôi:
Chất Lượng - Thành Tâm - Nhanh Chóng

Free Delivery

9191 Westminster Ave.
Garden Grove, CA 92844
Website: www.ProCareDrugStore.com
Email: info@ProCareDrugStore.com

Phone: (714) 899-1111
Fax: (714) 899-2808

Mở Cửa 7 Ngày Mỗi Tuần

Thứ Hai – Thứ Sáu 9:30 AM - 6:30 PM
Thứ Bảy – Chủ Nhật 9:30 AM - 1:30 PM

▲ Tác phẩm "Lady With an Ermine (Portrait of Cecilia Gallerani)" (Thiếu nữ cùng một chú chồn ermine; Chân dung của nàng Cecilia Gallerani) của danh họa Leonardo da Vinci, khoảng năm 1490. Tranh sơn dầu và màu pha keo (sơn màu sử dụng keo thực vật hoặc keo động vật, nhưng không phải trứng, như một chất kết dính) trên gỗ; kích cỡ 21 inch x 15 1/2 inch. Bảo tàng Quốc gia, thành phố Krakow, Ba Lan.

Ngôn ngữ vô hình của mỹ thuật

Ẩn mình trong những điều triền hiện

Tác phẩm 'Lady With an Ermine' (Thiếu nữ cùng chú chồn ermine) của danh họa Leonardo da Vinci

Lorraine Ferrier

Nếu không hiểu ngôn ngữ của nghệ thuật thời kỳ Phục Hưng hoặc các phong tục và lễ nghi thời bấy giờ, thì bất kỳ ai thường làm tác phẩm "Lady With an Ermine (Portrait of Cecilia Gallerani)" (Thiếu nữ cùng chú chồn Ermine; Chân dung của nàng Cecilia

Gallerani) của danh họa Leonardo da Vinci có lẽ sẽ cảm thấy bức tranh này hơi kỳ lạ. Tác phẩm này vẽ một thiếu nữ đang ôm một chú chồn ermine.

Vào thời đó, bức chân dung nàng Gallerani của danh họa Leonardo đã truyền tải rất nhiều thông điệp mà không cần một từ ngữ nào. Thay cho cú pháp, các họa sĩ thời kỳ Phục Hưng như ông Leonardo đã cẩn thận xâu chuỗi một loạt chủ đề với nhau để khắc họa địa vị, tính cách, và các phẩm chất của nhân vật chủ thể. Những người thường làm tranh thời kỳ Phục Hưng nhận biết được ngôn ngữ nghệ thuật thị giác này, bất kể họ nói ngôn ngữ nào.

Ý nghĩa của các chủ đề này đã được định từ nhiều thế kỷ trước. Các tín đồ Cơ Đốc thời Trung Cổ tin rằng mỗi tạo vật của

Chúa đều hàm chứa một mục đích thiêng liêng; vì vậy họ đã phân loại các loài chim, động vật, và thậm chí các loài sinh vật kỳ quái trong những tư liệu tôn giáo được biết đến như những quyển "ghi chép về loài vật". Tác phẩm này đã mô tả chi tiết về môi trường sống, nơi cư ngụ, và các đặc tính bề ngoài của mỗi loài vật và sau đó kết nối các loài vật này với các giá trị đạo đức và truyền ngữ ngôn của Cơ Đốc Giáo.

Thư viện & Bảo tàng Morgan tại New York lưu giữ một bản thảo cuối thế kỷ 12 đầy thú vị "Workshop Bestiary" (Chuyên đề về sinh vật). Khải thị đầu tiên của bản thảo này thuộc về Đấng Christ. Trên cùng một trang, hai chú sư tử liếm những đứa con chết non của chúng sống lại, một câu chuyện ngụ ngôn về sự phục sinh của Đấng Christ.

Lấy cảm hứng từ truyền thống ghi chép về sinh vật, những quyển sách biểu tượng của thế kỷ 16 và 17 đã trở nên phổ biến trên toàn châu Âu lục địa. Những cuốn sách này hàm chứa nội dung tin ngưỡng và thế tục – với việc các nghệ sĩ đôi khi tìm về các tác phẩm văn học Hy Lạp và La Mã thời cổ đại chẳng hạn như "Aesop's Fables" (Truyện Ngụ Ngôn của Aesop) và "Lives of the Noble Greeks and Romans" (Cuộc Đời Của Các Nhà Quý Tộc Hy Lạp và La Mã) của Plutarch để lấy nguồn cảm hứng. Mỗi mục trong quyển sách biểu tượng đều có một hình ảnh minh họa, một câu phương châm, và lời giải thích.

Chú chồn Ermine của danh họa Leonardo thi sao?

Danh họa Leonardo đã tạo ra một bản ghi chép về sinh vật thần thoại của riêng mình vào những năm cuối đời, cùng một mục cho loài chồn ermine phỏng theo các ghi chép về sinh vật thần thoại khác. Trong tác phẩm này, ông kể rằng chồn ermine ăn mỗi ngày một bữa, và nó sẽ sớm đầu hàng những người thợ săn thay vì chạy trốn vào hang ổ vậy bần của mình.

Do đó, bộ lông trắng muốt của chồn ermine tượng trưng cho sự thuần khiết và chứng mực về đạo đức, và như vậy, tầng lớp giàu có trong xã hội rất quý bộ lông trắng tinh khôi của chồn ermine cùng chiếc đuôi có ngọn màu đen của nó. Thậm chí các vị vua và hoàng hậu Âu Châu còn khoác lên mình những chiếc áo choàng lông chồn ermine trong lễ đăng cơ, ngụ ý tuyên bố rằng họ sẽ trị vì [đất nước] với sự thuần khiết và chuẩn mực về đạo đức.

Danh họa Leonardo đã minh họa tài tình hành vi của chồn ermine trong bức tranh "Chồn Ermine là một biểu tượng của sự thuần khiết" về bằng bút mực của ông. Trong bức họa, một người thợ săn đang chuẩn bị giết loài sinh vật này. Chồn ermine không nao núng hay chạy trốn. Chú chồn đó thả mắt mạng chứ không làm vậy bần bộ lông trắng tinh khiết của mình trong khi chạy trốn.

Vì sao thiếu nữ lại ôm lấy một loài gặm nhấm?

Trong tác phẩm "Thiếu nữ cùng một chú chồn ermine", danh họa Leonardo đã khắc họa nàng Gallerani mới 16 tuổi trong chiếc áo đầm dài nhưng sang trọng và thêu họa tiết bằng chỉ vàng – nàng đang quay đầu ngược hướng với thân thể, một tư thế năng động thời bấy giờ. Các họa sĩ thời kỳ Phục Hưng khắc họa những thiếu nữ đến tuổi cập kê với mái tóc buông xõa, trong khi những quý cô đã đính hôn hoặc đã kết hôn sẽ chia ngôi giữa và buộc tóc ở phía sau. Danh họa Leonardo không vẽ mái tóc của nàng Gallerani buộc lên hay xõa xuống, mà

Vào thời đó, bức chân dung của nàng Gallerani của danh họa Leonardo đã truyền tải rất nhiều thông điệp mà không cần một từ ngữ nào.

Tác phẩm "The Ermine as a Symbol of Purity" (Chồn Ermine là một biểu tượng của sự thuần khiết) của danh họa Leonardo da Vinci, khoảng năm 1494. Tranh vẽ bằng bút mực lên những vết phấn đen trên giấy; đường kính: 3 1/2 inch. Bảo tàng Fitzwilliam, thành phố Cambridge, Anh Quốc.

PUBLIC DOMAIN

Truyện ngụ ngôn Aesop: Tiêu diệt mầm mống của cái ác, hoặc để nó lớn và hủy hoại bạn

Epoch Inspired Staffs

Câu chuyện xảy ra khi một người nông phu đang gieo trồng những hạt giống cây gai dầu trên cánh đồng, nơi có chim Nhạn và các loài chim khác chao lượn qua lại tìm kiếm thức ăn.

"Hãy coi chừng người đàn ông đó," chim Nhạn kêu lên. "Sao thế, ông ấy đang làm gì?" những chú chim khác hỏi. "Ông ấy đang gieo những hạt giống gai dầu; hãy cẩn thận nhất hết từng hạt, nếu không các bạn sẽ hối hận đó."

Các chú chim khác không để tâm đến lời chim Nhạn nói, cây gai dầu ngày càng lớn và được dùng để bện thành dây, cuộn dây này được đan thành lưới, và rồi rất nhiều chú chim từng xem thường lời khuyên của chim Nhạn đều bị mắc vào tấm lưới

được đan từ chính cây gai dầu đó. "Sao tôi đã dại rồi mà các bạn không nghe?" chim Nhạn nói.

Hãy tiêu diệt mầm mống của cái ác, hoặc để nó lớn và hủy hoại bạn.

Câu chuyện ngụ ngôn này được tái xuất bản từ sách điện tử "The Aesop for Children (Truyện Ngụ Ngôn Aesop dành cho Trẻ Em)" năm 1919 thuộc dự án số hóa The Project Gutenberg. Aesop (khoảng năm 620-564 trước Công nguyên) là người kể chuyện Hy Lạp được biết đến với rất nhiều những truyện ngụ ngôn, hiện nay được gọi chung là "Aesop's Fables" (Truyện ngụ ngôn Aesop). Những câu chuyện của ông, cùng với giá trị đạo đức, đã có ảnh hưởng sâu rộng đến nền văn hoá và văn minh của chúng ta, góp phần giáo dục và vun bồi nhân cách cho trẻ em cùng với sức

là kiểu tóc coazzone – kiểu bím tóc của người Tây Ban Nha phổ biến ở miền bắc nước Ý. Mái tóc của nàng buộc ở phía sau nhưng vẫn vẫn quanh khuôn mặt, cùng một dải ruy băng buộc quanh trán để giữ cố định tấm mạng che mặt có viền bằng vàng.

Ông đã khắc họa phần đầu của chú chồn ermine giống với tư thế của nàng Gallerani, ngụ ý rằng người thiếu nữ này cũng có sự thuần khiết và khiêm tốn điển hình của chồn ermine.

Tuy nhiên, nhiều ngụ ý cũng nằm ở chú chồn ermine của nàng Gallerani. Một số học giả tin rằng chú chồn tượng trưng cho tên gọi của nàng Gallerani, "Gale" trong ngôn ngữ Hy Lạp có nghĩa là chồn ermine. Những người khác tin rằng chú chồn cho thấy mối liên kết giữa nàng Gallerani và người bảo trợ quan trọng nhất của danh họa Leonardo, quan nhiếp chính người Ý kiêm Công tước xứ Milan, ngài Ludovico Sforza, người đã đặt hàng sáng tác bức họa này cũng là người thuộc Dòng hiệp

sĩ Ermine. Câu phương châm của dòng hiệp sĩ này là "MALO MORI QVAM FOEDARI," ngôn ngữ Latinh có nghĩa là "Thà chết vinh còn hơn sống nhục."

Nhiều bức họa thời kỳ Phục Hưng giống như tác phẩm "Thiếu nữ cùng một chú chồn Ermine" của danh họa Leonardo cũng hàm chứa các câu chuyện toàn vẹn giống như vậy – giàu hình tượng và tinh truyền thống.

Cô Lorraine Ferrier, nữ tác giả viết về mỹ thuật và thủ công cho The Epoch Times. Bài viết của cô chủ yếu xoay quanh các nghệ sĩ và nghệ nhân đến từ vùng Bắc Mỹ và Âu Châu, những nghệ sĩ với phong cách sáng tác thẩm đậm về đẹp và giá trị truyền thống. Cô đặc biệt quan tâm đến những ngành nghệ thuật và thủ công hiếm gặp và ít được biết đến. Cô hy vọng rằng chúng ta có thể bảo tồn di sản nghệ thuật truyền thống. Cô sinh sống và sáng tác tại vùng ngoại ô thành phố London, Anh quốc.

Thanh Ân biên dịch

ARTMARI AND MORPHART CREATION/SHUTTERSTOCK

hấp dẫn phổ quát. Những câu chuyện này còn giúp người lớn nhìn nhận lại mình, lựa chọn giữ lấy đức hạnh, lưu tâm với những cảnh báo ẩn ý.

Hoàng Long biên dịch

▲ Hình minh họa một người nông dân đang gieo những hạt giống.

▲ Hằng Nga bay về cung trăng vào đúng vào ngày 15 tháng 8 Âm lịch; vì vậy nghi lễ bài tế Nguyệt Thần diễn ra vào ngày này hàng năm, cầu mong Hằng Nga tiên nữ ban cho may mắn cát tường và bình an.

Câu chuyện Thần thoại ngày tết Trung Thu

Nhậm Thái Chân

Đêm trăng Rằm tháng Tám sáng tựa như gương, ánh trăng soi rọi muôn nơi cùng với những câu chuyện Thần thoại đi cùng kỷ ức mỗi người. Ánh trăng ngàn năm vẫn tỏ, con người mong mỗi được trường sinh.

Hằng Nga bay lên cung trăng

Trong sách cổ “Hoài Nam Tử” của thời Tây Hán có câu chuyện nguyên tác về Hằng Nga bôn nguyệt. Truyền thuyết kể rằng, Hằng Nga và chồng của mình là Hậu Nghệ đã từng là những vị thần bất tử sống trên thượng giới. Khi ấy, mười người con trai của Ngọc Hoàng biến thành mười mặt trời, ánh nắng mặt trời gay gắt như thiêu đốt khiến mùa màng khô héo, người dân không sống nổi. Ngọc Hoàng bèn phái Hằng Nga và Hậu Nghệ xuống hạ giới để cứu giúp muôn dân.

Khi đó, Hậu Nghệ có sức khỏe phi thường đã leo lên đỉnh núi Côn Luân, vận dụng Thần lực mà kéo mở cây cung Thần, một mạch bắn hạ chín mặt trời, và ra lệnh mặt trời cuối cùng ở trên bầu trời mọc và lặn đúng giờ. Hậu Nghệ tạo phúc cho muôn dân, vậy nên ông được người dân kính trọng và yêu mến.

Dân chúng ủng hộ Hậu Nghệ dâng cơ lên làm vua, thế nhưng, Hậu Nghệ lấy việc lập được công lớn mà kiêu ngạo, cũng lúc càng cuồng vọng, phóng túng bản thân trở thành kẻ bạo ngược gây hại cho dân chúng. Hằng Nga vì lo ngại cho người dân, không để cho bạo quân trường sinh bất lão, vậy nên đã uống tiên dược mà Tây Vương Mẫu ban cho mà bay về

trời. Hằng Nga một mình bay về cung trăng! Hậu Nghệ ở lại nhân gian với sự nuối tiếc và ân hận khôn nguôi.

Ngô Cương (hay còn gọi là Chú Cuội) chặt quế

Trong sách “Hoài Nam Tử” thời Tây Hán phần “Thái Bình ngự lãm” có ghi chép: “Trên cung Trăng có cây quế”. Sách “Đại dương tạp trở” quyển 1 (phần thiên chi) nổi tiếng đời Đường khi đó có nói về truyền thuyết Ngô Cương chặt quế như sau: “Người xưa nói trên mặt trăng có cây quế, có con cóc, cổ dị thú nói cây quế cao 500 trượng (1650 mét), dưới gốc có một người chặt cây mãi, cứ chặt xong là vết chặt liền lại. Người ấy tên Ngô Cương què ở Tây Hà, tu tiên phạm lỗi bị phạt chặt cây”.

▲ Bức tranh mô tả Hậu Nghệ bắt lưc nhìn vợ mình là Hằng Nga bay lên cung trăng sau khi uống thuốc tiên.

Cũng có một ghi chép khác trong thần thoại Việt Nam rằng, người thợ đốn củi này trước đó đã có một người vợ, do vấp ngã nên mắc chứng hay quên. Người vợ hay quên lời chồng dặn nên đã tưới cây da tiên (Trung Quốc gọi là cây quế) bằng nước bẩn, cây da bất gốc bay lên, chú Cuội bám vào rễ cây và bay theo về trời. Từ đó, cứ mỗi dịp Rằm tháng Tám hàng năm người ta lại thấy có bóng một người ngồi gốc cây đa, đó chính là Chú Cuội.

Thỏ ngọc giã thuốc

Trên cung Trăng có thỏ ngọc giã thuốc làm bạn với Hằng Nga. Câu chuyện về thỏ ngọc cũng là một trong những truyền thuyết được lưu truyền trong ngày tết Trung Thu.

Trong sách “Ngũ kinh thông nghĩa thế diểu phiến” của Lưu Hưởng thời Tây Hán có nói về mặt trăng trong đó có thiết lập câu hỏi vì sao có thỏ ngọc, con cóc, và tiểu phụ: “Trong một tháng có thỏ và cóc...c Có thể thấy khái niệm về thỏ ngọc trên mặt trăng bắt nguồn từ rất sớm. Trong bài thơ “Đông đảo hành” của Nhạc Phủ thời Đông Hán có câu: “Hái lấy thân được trên ngọn cây, thỏ trắng già thành thuốc con cóc” đã miêu tả hình tượng hóa câu chuyện.

Trong kinh Phật “Bản sinh kinh” có kể về câu chuyện thỏ ngọc thăng thiên. Chuyện kể rằng có bốn con vật, gồm khỉ, hổ ly, rái cá, và thỏ hăng ngày đến nghe một vị đạo sĩ giảng đạo. Vào một ngày hạn hán, vị đạo sĩ sắp tạ thế qua đời. Cả bốn con vật đều mong muốn vị đạo sĩ lưu lại, nên lần lượt đi tìm thức ăn. Thế nhưng, bởi vì hạn hán nên không thể tìm thấy được

thức gì để ăn, vậy là chú thỏ vì để cứu người nên đã tự nhảy mình vào lửa đó. Lúc này vị đạo sĩ triển hiện bản tôn chân thân, vẽ hình ảnh chú thỏ lên cung trăng để tưởng nhớ.

Câu chuyện về sự thăng thiên của con thỏ cũng được thuật lại trong “Đại dương tây vực ký” của Đường Huyền Trang, cũng có viết tương tự như trong “Bản sinh ký”: Trong rừng sâu có ba con khỉ, hổ ly, thỏ là bạn tốt của nhau. Một ngày nọ, một cụ già ốm yếu bị hôn mê trước cửa nhà họ. Mặc dù họ đã đi tìm thức ăn để cứu sống ông, nhưng họ hoàn toàn không thể tìm thấy thức ăn trong thời đại loạn lạc đói kém. Sau đó, để cứu lấy con dơi khát của mọi người, chú thỏ đã tự nguyện hy sinh mình để làm thức ăn cho mọi người. Khi thỏ đang hôn mê, một đôi bàn tay ấm áp đã dẫn nó đến cung trăng.

Trong truyền “Phong thần diễn nghĩa”, có một cách nói khác. Con trai cả của Văn Vương Cơ Xương là Bá Ấp Khảo tính tình nhân ái phúc hậu, vô cùng hiếu thuận. Bá Ấp Khảo vì cứu cha mình ra mà bị Đát Kỷ bức hại, sau khi chết hồn của anh hóa thành thỏ ngọc bay lên trời.

Mỗi dịp tết Trung Thu, nhân gian lại được đắm mình trong ánh trăng sáng tuyệt đẹp. Ánh trăng ấy vẫn chiếu rọi năm này qua năm khác. Con người không ai có thể tránh khỏi tuổi già. Trong những năm tháng còn được sống, hãy như Đông Hán có câu: “Hái lấy thân được trên ngọn cây, thỏ trắng già thành thuốc con cóc” đã miêu tả hình tượng hóa câu chuyện.

Trong kinh Phật “Bản sinh kinh” có kể về câu chuyện thỏ ngọc thăng thiên. Chuyện kể rằng có bốn con vật, gồm khỉ, hổ ly, rái cá, và thỏ hăng ngày đến nghe một vị đạo sĩ giảng đạo. Vào một ngày hạn hán, vị đạo sĩ sắp tạ thế qua đời. Cả bốn con vật đều mong muốn vị đạo sĩ lưu lại, nên lần lượt đi tìm thức ăn. Thế nhưng, bởi vì hạn hán nên không thể tìm thấy được

Phượng Phối biên tập
Hân Bình biên dịch

Hồi sinh những tuyệt kỹ hàng ngàn năm tuổi trong Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD

Tiếp theo từ trang 1

Đỉnh cao của các kỹ thuật múa

Kỹ pháp vũ đạo “thần đới thủ” (shen dai shou) diễn giải theo nghĩa đen là “thần dẫn động tay”. Một số người gọi đó là kỹ năng, kỹ thuật, hoặc phương pháp múa, nhưng thuật ngữ này đã có từ ngàn xưa, và mục đích của kỹ thuật này là để kéo dài động tác của nghệ sĩ múa cũng như khuếch đại năng lực biểu đạt của họ. Kỹ thuật này không chỉ giới hạn trong vũ đạo Trung Hoa cổ điển – việc tìm kiếm phương pháp kéo dài hình thể và tăng khả năng biểu đạt đã dẫn đến giày mũi nhọn trong các đoàn ballet và công ty nghệ thuật múa, giúp mang lại lợi thế về thể lực cho các diễn viên múa.

Đó là điều mà nhiều người trong cộng đồng múa gọi là “tuyệt kỹ của vũ đạo”. Trong cộng đồng vũ đạo Trung Hoa cổ điển, kỹ pháp “thần đới thủ” thường được đề cập như một nguyên tắc nền tảng, trình độ tuyệt đỉnh, những điều này không được dạy rõ ràng như một kỹ thuật trong suốt hàng ngàn năm.

Mãi cho đến vài năm trước, khi Giám đốc Nghệ thuật của Công ty Nghệ thuật Biểu diễn Shen Yun truyền thụ tuyệt kỹ này cho các nghệ sĩ múa trong đoàn, “thần đới thủ” mới được tái hiện một cách chân chính.

Kể từ đó, các nghệ sĩ múa của đoàn Shen Yun tìm ra cách để vận dụng, cách dạy, và hiện đã soạn ra phương pháp giảng dạy một cách có hệ thống, đưa kỹ thuật này thành những nguyên tắc cơ bản của vũ đạo, đồng thời sáng tạo phong cách và phương pháp sư phạm của riêng mình. Đó không còn là “năng khiếu” hay “cảm giác” mà nghệ sĩ múa này có thể trội hơn nghệ sĩ khác; phương pháp sư phạm nguyên bản sẽ bảo đảm rằng kỹ thuật này có thể được truyền lại qua nhiều thế hệ một cách nguyên vẹn. Ngày nay, các học sinh múa của Học viện Nghệ thuật Phi Thiên – ngôi trường đào tạo nghệ sĩ múa cho Shen Yun, có trụ sở tại New York – đang được đào tạo theo phương pháp này từ căn bản đi lên.

Giám đốc Nghệ thuật còn truyền dạy thêm kỹ thuật “khố đới thủ” hay gọi là “hông dẫn động chân”, cho các nghệ sĩ của đoàn. Kỹ thuật hoàn toàn mới này, kết hợp với “thần đới thủ”, làm thay đổi toàn bộ các tiết mục biểu diễn trên sân khấu của Shen Yun. Khán giả đã nhận thấy sức mạnh biểu đạt của kỹ thuật này trong những năm gần đây mà không thể mô tả chính xác về sự thay đổi đó, trong khi giới vũ đạo đã lưu tâm đến sự hồi sinh của tuyệt kỹ thất truyền này.

“Kỹ thuật này hữu ích trong mọi phương diện của vũ đạo,” anh Lý Bảo Viên (William Li), nghệ sĩ múa chính lâu năm của Shen Yun kiêm giám khảo của cuộc thi năm nay, chia sẻ với Đài truyền hình NTD. “Các động tác của bạn trở nên đẹp hơn bởi vì nó được kéo dài hơn, và gần như trở nên dễ đi chuyển hơn. Bạn cảm thấy duyên dáng hơn, linh hoạt hơn, và bạn sẽ có khoảng không rộng lớn cho mình khi bạn đang múa. Vậy nên, khán giả sẽ thực sự nhận ra điểm khác biệt này, tôi nghĩ vậy.”

“Tôi nghĩ đó là điều quan trọng đối với vũ đạo Trung Hoa cổ điển,” anh nói.

Những yếu tố cần thiết

Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển bao gồm bốn yếu tố chính: thân pháp, thân vận, kỹ thuật nhào lộn, và kỹ thuật múa.

Mặc dù kỹ thuật là tối quan trọng, nhưng các chuyên gia và ban giám khảo của cuộc thi nói rằng sự hiểu biết về văn hóa truyền thống Trung Quốc là điều thiết yếu trong vũ đạo Trung Hoa cổ điển. “Điều cần thiết đối với một nghệ sĩ múa là bạn có thể dùng cơ thể để biểu đạt cảm xúc nội tâm thông qua kỹ thuật múa... vì vậy đó là một tiêu chuẩn rất cao,” bà Trương Minh Huệ – chuyên gia vũ đạo Trung Hoa cổ điển, hiện nay là giảng viên tại Shen Yun, đồng thời cũng là một trong những giám khảo của cuộc thi – chia sẻ với Đài truyền hình NTD.

“Để diễn tả tinh tế trong vũ đạo Trung Hoa cổ điển, người nghệ sĩ phải yêu thích và cố gắng nâng cao hiểu biết của mình về văn hóa Trung Quốc.”

Trong vũ đạo Trung Hoa cổ điển, nghệ sĩ múa thường phải hóa thân vào một nhân vật, cho dù đó là nhân vật lịch sử nổi tiếng, một vị tướng không tên xoay

ALL PHOTOS BY LARRY DYE/THE EPOCH TIMES

▲ Các nghệ sĩ múa trình diễn trên sân khấu trong vòng sơ khảo của Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD ở Purchase, New York, hôm 07/09/2023.

Loại hình nghệ thuật này đòi hỏi người nghệ sĩ phải thể hiện trọn vẹn điều mà họ khác họa thông qua từng ánh mắt và cử chỉ. Và trên hết, vũ đạo là ngôn ngữ của thần thể.

quanh nhân vật của một thời kỳ nhất định, hoặc một tư tưởng văn hóa nhất định. Loại hình nghệ thuật này đòi hỏi người nghệ sĩ phải thể hiện trọn vẹn điều mà họ khác họa thông qua từng ánh mắt và cử chỉ. Và trên hết, vũ đạo là ngôn ngữ của thần thể.

“Chúng tôi không phải vận động viên thể dục hay nhào lộn. Vũ đạo được tạo ra là để khắc họa các nhân vật – nghĩa là, chỉ khi một nghệ sĩ múa vừa có sự tu dưỡng [đạo đức] cao vừa có kỹ thuật điêu luyện, thì họ mới có thể đạt đến sự cân bằng giữa sự mạnh mẽ và mềm mại trong tiết mục của mình,” bà Trương nói. Anh Lý chia sẻ rằng trong cuộc thi này, các nghệ sĩ múa được đánh giá cả về phần trọng tâm câu chuyện lẫn trọng tâm kỹ thuật với các động tác khó. Anh nói thêm rằng dù ở phần thi nào, thi vũ đạo Trung Hoa cổ điển vẫn là bộ môn nghệ thuật mà cảm xúc nội tâm dẫn dắt chuyển động bên ngoài.

“Mỗi động tác cần chứa đựng rất nhiều cảm xúc đằng sau. Đó là điều cốt lõi của vũ đạo Trung Hoa cổ điển – sự biểu đạt nội tâm,” anh cho hay. Chúng tôi gọi đó là “thần vận” (身韻, shen yun) trong Hoa ngữ – quý vị đừng nhầm lẫn với từ “Shen Yun” (神韻) trong tên của công ty nghệ thuật biểu diễn này, nghĩa là “vẻ đẹp của những vị Thần đang múa.”

“Mỗi động tác đơn lẻ đều mang theo cảm xúc của bạn. Và hơn thế nữa, động

tác đó gắn như phản ánh bạn là người như thế nào. Vì vậy, tiêu chuẩn đạo đức của bạn trong cuộc sống thường ngày, cách bạn suy nghĩ, trải qua cuộc sống của bạn – tất cả điều này sẽ phản ánh trong “thần vận” và các động tác vũ đạo của bạn.”

Anh Roy Chen, nghệ sĩ múa chính của Shen Yun và từng hai lần đạt Giải Vàng tại Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD chia sẻ vài lời khuyên dành cho khán giả rằng: “Quý vị đừng lo lắng nếu mình không am tường về vũ đạo Trung Hoa cổ điển. Khi nói đến cân bằng giữa sự mạnh mẽ và mềm mại trong tiết mục của mình,” bà Trương nói. Anh Lý chia sẻ rằng trong cuộc thi này, các nghệ sĩ múa được đánh giá cả về phần trọng tâm câu chuyện lẫn trọng tâm kỹ thuật với các động tác khó. Anh nói thêm rằng dù ở phần thi nào, thi vũ đạo Trung Hoa cổ điển vẫn là bộ môn nghệ thuật mà cảm xúc nội tâm dẫn dắt chuyển động bên ngoài.

“Mỗi động tác đơn lẻ đều mang theo cảm xúc của bạn. Và hơn thế nữa, động

Hoàng Long biên dịch

▲ Các nghệ sĩ múa trình diễn trên sân khấu trong vòng sơ khảo của Cuộc thi Vũ đạo Trung Hoa Cổ điển Quốc tế NTD ở Purchase, New York, hôm 07/09/2023.

臺灣好食日 Hội Chợ Thức Ăn Đài-Loan – Trung Thu 2023

Taiwan Good Food Day

9.15 (Fri.) ~ 9.17 (Sun.)

Ăn thử miễn phí.
Được tổ chức tại : Pearl Plaza
18888 Labin Ct.
Rowland Heights, CA 91748

FREE SAMPLING

Free Parking | 9/15 (Fri.) 1:00pm-6:00pm 9/16 (Sat.) – 9/17 (Sun.) 11:00am-6:00pm

For More Info

EPOCH TIMES TIẾNG VIỆT

Chúng tôi
đưa những tin tức
quan trọng, trung thực
và truyền thống

*Bạn muốn chia sẻ báo với
người thân, bạn bè?*

*Epoch Times sẽ giúp
chuyển tận nhà mỗi tuần.*

www.EpochTimesViet.com

10962 Main Street, Suite 101, El Monte, CA 91731-2922

Tel: (714) 356-8899

